

обикнешъ всички хора, защото всички живѣемъ и се движимъ въ Бога.

Казвате: „Ние живѣемъ въ Бога, и Богъ живѣе въ насъ“. Всички повтарятъ това изречение, но малцина разбиратъ неговия вжтрешенъ смисълъ. Тази идея още не е ясна въ съзнанието на всички хора. Ако любишъ човѣка и виждашъ Бога въ него, ти си на правъ пѣтъ, ти разбирашъ, какво значи, да възлюбишъ Бога. Ти живѣешъ въ бждещето, въ което се крие твоето щастие. Ако обичашъ единъ човѣкъ, безъ да виждашъ Бога въ него, ти не си на правъ пѣтъ. Ти живѣешъ още въ миналото, което те прави нещастенъ. Въ любовта хората трѣбва взаимно да си помагатъ. Единъ за другъ, тѣ трѣбва да бждатъ канали, презъ които да тече Божествената енергия, като мисълъ. Който е отворилъ тия канали въ себе си, той се ползува отъ Божието благословение.

И тѣй, отъ всички хора се изисква мисълъ. Казвате: Какъ трѣбва да мислимъ? — Това не е важно. Важно е да мислите. Мисълта, сама по себе си, има цена, а не формата. Каква форма има златото, не е важно. Важно е съдържанието му. Цената на златото е въ неговото съдържание, а не въ формата му. Сжщото се отнася и до Божественитѣ идеи. Каква е формата на Божествената идея, не е важно. Цената на тази идея се крие въ съдържанието ѝ. Следователно, за васъ е важно да познавате Бога. Чрезъ каква форма ще се прояви Той, не е важно. Ако любите Бога, ще Го